

Паршев Євген Павлович

Гірничий інженер,
член-кореспондент УНГА,
фахівець нафтової і газової
промисловості

Народився 23 червня 1933 р. у м. Новий Вишнівець Збаразького району Тернопільської області.

Протягом 1950–1955 рр. навчався у ЛПІ, де отримав кваліфікацію гірничого інженера з експлуатації нафтових і газових родовищ.

Після закінчення інституту почав працювати на Долинському нафтопромислі № 1 НПУ «Станіславнафта», де пройшов шлях оператора дільниці видобутку, майстра видобутку, старшого інженера виробничо-технічного відділу, заступника начальника НПУ «Долинанафта» (з 1959 р.), завідувача нафтопромислу № 1 НПУ «Долинанафта» (з 1961 р.).

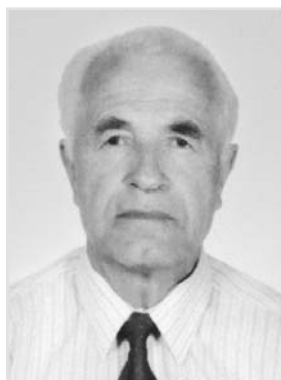
У 1966–1968 рр. Є. П. Паршев обіймав посаду начальника виробничого відділу видобутку нафти і газу об'єднання «Укрзахіднафтогаз» (м. Івано-Франківськ).

З 1968 до 1992 р. він працював в апараті Управління справами Ради Міністрів УРСР: старшим референтом відділу галузей важкої промисловості, потім головним, провідним спеціалістом

сектору паливного комплексу відділу галузей важкої промисловості. З 1992 р. Євген Павлович був експертом сектору з питань паливного комплексу, енергетики, геології, геодезії, картографії та кадастру гірничого й атомного нагляду групи експертів з питань промисловості і транспорту Кабінету Міністрів України. Здійснював аналіз функціонування та розвитку нафтогазової промисловості, координував виробничу діяльність нафтогазовидобувних та газотранспортних підприємств, займався питаннями формування стратегії і тактики діяльності нафтогазовидобувних організацій та газотранспортних підрозділів, які забезпечували подавання газу внутрішнім споживачам і основний обсяг експортних поставок газу до інших європейських країн.

Євген Павлович протягом десяти років представляв Україну на щорічних засіданнях Газового комітету (тепер — Робоча група з газу) ЄЕК ООН (м. Женева). Упродовж 1973–2000 рр. у складі делегації України був учасником семи світових газових конгресів. У 1995 р. Євген Паршев вийшов на пенсію та протягом певного часу працював радником голови правління АТ «Укргазпром». У зв'язку з реорганізацією цього товариства був переведений до ДК «Укртрансгаз», де з 1998 до 2002 р. обіймав посаду радника генерального директора ДК «Укртрансгаз».

Нагороджений орденом Дружби народів, медалями «За участь у будівництві магістрального газопроводу «Союз», «За трудову відзнаку», «Ветеран праці», «За сумлінну працю», грамотами АТ «Укргазпром», Держнафтогазпрому, ДК «Укртрансгаз». Удостоєний нагрудного знака і диплома «Лауреат премії радянських профспілок». Євген Паршев — почесний працівник газової промисловості, почесний працівник АТ «Укргазпром», заслужений працівник АТ «Укргазпром». Відзначений цінними подарунками Президента та Прем'єр-міністра України.

Паславський Ярослав Васильович

Кандидат технічних наук,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у сфері
мастильних матеріалів

Народився 1 жовтня 1943 р. у м. Санок (Польща).

У 1964 р. закінчив ЛПІ і за направленням почав працювати на Бердянському ДНОЗ. Був інженером, начальником установки мастил. З 1969 до 1997 р. Ярослав Паславський працював у Львівському науковому відділі ВНДІПнафтохім (нині — УкрНДІНП «МАСМА»), де пройшов шлях від інженера до завідувача сектору дисперсійних середовищ у лабораторії мастил на немильних загусниках. Займався дослідженням і розробкою змащувальних матеріалів для прес-форм і плунжерів машин лиття під тиском алюмінієвих сплавів, вивченням дисперсійних середовищ пластичних мастил, створенням мастил.

У 1978 р. він захистив кандидатську дисертацію «Змащувально-розділювальні покриття на нафтовій основі для прес-форм лиття під тиском алюмінієвих сплавів».

Ярослав Васильович запропонував теоретичні засади зі створення науково-обґрунтованих підходів при розробці змащувально-розділювальних композицій для прес-форм залежно

від технології їх використання і якості отриманого литва. Під його керівництвом створено: нафтову оливу ЛД для прес-форм лиття під тиском алюмінієвих сплавів для Волзького автозаводу, Іжевського машинобудівного заводу й інших підприємств; змащувально-розділювальна композиція СРЖ-1 для лиття алюмінієвих і цинкових сплавів; антизадирне мастило «Антивар» (на замовлення Уфимського машинобудівного ВО), яке успішно використовували під час лиття блоків циліндрів двигунів; унікальна змащувально-розділювальна композиція Літас-1 для експлуатації ливарних машин, обладнаних системою змащування прес-форм у закритому стані, розроблена у співпраці з Московським вищим технічним училищем ім. М. Е. Баумана; напіврідке мастило Укрінол-19 (на замовлення Камського автозаводу), призначене для плунжерів ливарних машин, оснащених автоматичною системою змащування.

За участю Я. В. Паславського розроблено мастильні матеріали для змащування різьбових з'єднань насосно-компресорних і буриньких труб: мастила «Енкатол» та «Бурінол 250», олива Ольвіт-ВО для залізничного транспорту і гідратоване кальцієве мастило на жировій основі «Ольвіна».

Упродовж 1997–2006 рр. Ярослав Васильович працював доцентом кафедри хімічної технології переробки нафти та газу НУ «Львівська політехніка». Читав лекції з хімії нафти, теоретичних основ технології палива і вуглецевих матеріалів, технології пластичних мастил. Водночас досліджував проблему підвищення якості оливних компонентів, отриманих із відновлювальних джерел сировини — вивчав можливість підвищення термоокиснювальної стабільності олій шляхом хімічної модифікації їх складу або використання відповідних додатків.

Я. В. Паславський — автор більше 50 публікацій, десяти авторських свідоцтв і одного патенту на винахід.